

# Victor Hugo:A párizsi Notre-Dame

Szerző dezs

Kötelező olvasmány,rövid összefoglaló elemzése

Victor  
Hugo  
A  
párizsi Notre-Dame  
(Notre-Dame  
de Paris)

Szereplők:

Jehan  
Frollo du Moulin, diák  
Gilles  
Lecornu, párizsi  
szőrmekészítő  
Andry  
Musnier, párizsi  
könyvkereskedő  
Thibaut  
mester, a párizsi egyetem  
rektora  
Robin  
Poussepain, diák  
Gilbert  
de Suilly, az autuni  
kollégium kancellárja  
Joachim  
de Ladehors  
Louis  
Dahuille  
Lambert  
Hoctement  
Claude  
Choart, párizsi abbé  
Simon  
Sanguin, pikárdiai választó  
Michel  
Giborne, színész  
Liénarde  
kisasszony  
Gisquette  
la Gencienne  
Pierre  
Gringoire, költő  
Clopin  
Trouillefou, a koldusok  
fejedelme  
Charles  
de Bourbon, bíboros,  
lyoni érsek és gróf, galliai  
prímás  
Alaudet  
püspök  
Robert

de Lespinasse, a Saint  
Germain des Prés apátja  
Simone  
(Marie?) Quatrelivre,  
kurtizán  
Agnès  
la Gadine, kurtizán  
Robine  
(Marie?) Piédebou,  
kurtizán  
Loys  
Roelof, louvaini tanácsnok  
Clays  
d'Etueude, brüsszeli  
tanácsnok  
Paul  
de Baeust, voirmizelle-i  
szénior, flandriai elnök  
Jehan  
Coleghens, antwerpeni  
polgármester  
Georges  
de la Moere, gand-i  
ítélőmester  
Gheldolf  
van der Hage, gand-i  
törvényszéki főbíró  
Bierbecque  
szénior  
Jehan  
Pinock  
Jehan  
Dymaerzelle  
Guillaume  
Rym, gand-i tanácsos  
Jacques  
Coppenole, gand-i  
harisnyakészítő  
Jacques  
Charmolue, egyházi  
törvényszéki királyi  
ügyész  
Jehan  
de Harley, a párizsi  
éjszakai őrség parancsnoka  
Galiot  
de Genoilhac, királyi  
főtűzmester  
Dreux-Ragueir  
mester, királyi  
erdei és vízi biztos  
Louis  
de Gravelle, királyi  
tanácsos, kamarás, tengernagy,  
főerdézmester  
Denis  
le Mercier, a párizsi vakok  
házának felügyelője  
Guillemette  
Maugrepuis  
Perrette  
Callebotte  
Renault  
Château, a Châteaulet  
pecsétőre

Quasimodo,  
a Notre-Dame  
harangozója  
Cheneteau  
mester  
Esmeralda  
(Agnès  
la Chantefleurie),  
cigánylány  
Djali,  
az előbbi kecskéje  
Guillaume  
Rousseau, a diákok  
fejedelme  
Claude  
Frollo de Tirechappe,  
josas-i főesperes  
Thibault  
Fernicle mester  
Boniface  
Disome mester  
Boudraque-né  
Tarquant-né  
Phoebus  
de Châteaupers, kapitány  
Hennequin  
Dandeché, gyerek  
Jehan  
Pincebourde, gyerek  
Mathias  
Hungadi Spicali, a  
cigányok fejedelme  
Bellevigne  
de l'Étoile, csavargó  
Andry  
le Rouge, csavargó  
François  
Chanteprune, csavargó  
Colette  
la Charonne, kurtizán  
Elisabeth  
Trouvain, kurtizán  
Simone  
Jodoudyne, kurtizán  
Thonne  
la Longue, kurtizán  
Bérarde  
Fanouel, kurtizán  
Michelle  
Genaille, kurtizán  
Claude  
Ronge-Oreille, kurtizán  
Mathurine  
Girorou, kurtizán  
Isabeau  
la Thierrye, kurtizán  
Agnès  
la Herme, az Étienne-Haudry apácája  
Jehanne  
de la Tarme, az  
Étienne-Haudry apácája  
Henriette  
la Gaultière,  
az Étienne-Haudry  
apácája

Gauchère  
la Violette, az Étienne-Haudry apácája  
Aloïse  
de Gondelaurier, nemesasszony  
Fleur  
de Lys de Gondelaurier, az  
előbbi lánya  
Robert  
Mistricolle, a királyi  
kancellária főnöke  
Guillemette  
la Mairesse, az  
előbbi felesége  
Jacques  
Coictier, a király orvosa  
XI.  
Lajos, Franciaország királya  
Robert  
d'Estouteville, királyi  
tanácsos és kamarás, a  
párizsi ítélőszék  
főbírája  
Florian  
de Barbedienne, a  
Châtelet auditora  
Jehanneton  
de Buisson  
Robin  
Chief de Ville, párizsi  
páncélnovász  
Aiglet  
de Soins, nemes  
Hutin  
de Mailly, nemes  
Ambroise  
Lécuyer  
Isabeau  
la Paynette  
Bérarde  
Gironin  
Thibaud  
la Thibaude, kurtizán  
Gieffroy  
Mabonue, párizsi zsendár  
Mahiette  
asszony, a reimsi jegyző  
felesége  
Oudarde  
Musnier, egy párizsi  
könyvkereskedő felesége  
Gervaise  
asszony, a párizsi  
őrségparancsnok felesége  
Eustache,  
a reimsi jegyző fia  
Paquette  
la Chantefleurie (Gudule  
nővér), reimsi kurtizán  
Michel  
Noiret, harsonás  
Pierrat  
Torterie, a Châtelet  
kínvallatója  
Diane  
de Christeuil

Amelotte  
de Montmichel  
Colombe  
de Gaillefontaine  
Bérangère  
de Champchevrier  
Falourdel  
asszony, szállásadónő  
Philippe  
Lheulier, királyi  
büntetőbírószáki  
ügyész  
Mahiet  
Baliffre  
Boucanbryné  
Bechaigne-né  
Olivier  
la Daim (Olivier le  
Mauvais), kincstári  
ítélőszéki királyi  
tanácsos  
Guillaume  
de Harancourt, verduni  
püspök  
Gieffroy  
Pincebourde, csavargó  
Tristan  
l'Hermite, a királyi  
testőrség parancsnoka  
Henriet  
Cousin, a párizsi bíróság  
hóhérmestere

Történet:

Első könyv:

Első  
fejezet: A nagyterem  
1482.  
január 6-t írunk. A  
helyszín Párizs, ahol a nép  
Háromkirályok és a bolondok  
napjának megünneplésére  
készül. Különösen sokan  
gyűlnek össze a citébeli  
Törvénypalotában, ahol a  
városban vizitáló flamand  
követek tiszteletére  
misztériumjátékot adnak majd  
elő. Az előkelőségek késnek, a tömeg  
egyre türelmetlenebb, már-már  
lincshangulat alakul ki. A közelgő veszélyt  
megsejtve, a mű szerzője, az  
ugyancsak a helyszínen tartózkodó  
Pierre Gringoire kiadja a parancsot az  
előadás megkezdésére.

Második  
fejezet: Pierre  
Gringoire  
A  
színészeket meglátva a nép  
tapsolni kezd, s ezzel útjára indul a  
viszontagságos életű moralitás,

melynek  
címe Miasszonyunk, Szűz Mária  
igazságos ítélete. Kisebb  
megszakításokkal - pl.  
ezt idézi elő egy koldus megjelenése - a darab  
egészen a követek  
megjelenéséig  
tart.

Harmadik  
fejezet: A bíboros  
Bourbon  
bíboros vezetésével  
megérkezik a flamand delegáció, s a  
figyelem rögtön rájuk terelődik, teljesen  
megfeledkezve a misztériumról. A tömeg  
számára minden vendéget  
személyesen  
mutatnak be, akik közül  
különösebb  
megütközést csak Guillaume Rym  
tanácsos  
szívélyes köszöntése  
kelt.

Negyedik  
fejezet: Jacques  
Coppenole mester  
A  
harisnyakészítő, Jacques  
Coppenole valahogy nem illik az előkelőségek  
közé, közvetlensége miatt,  
azonban  
a nép rögtön szívébe  
zárja. Ő veti fel, ejtsék meg végre a  
minden évben  
megtartott bolondok pápája  
választást.

Ötödik  
fejezet: Quasimodo  
A  
vetélkedés során az embereknek  
minél torzabb arcképet kell mutatniuk.  
Végül a győzelmet, a Notre-Dame esetlen,  
púpos, sánta és süket  
harangozója, Quasimodo nyeri. (Kis  
szépséghiba, neki nem  
kell produkálnia magát, hogy csúfnak  
nézzen ki.) A tömeg vállaira kapja, s  
egy  
emelvényen viszi körbe a teremben, majd ki az  
utcára.

Hatodik  
fejezet: Esmeralda  
Gringoire  
megsemmisülten  
konstatálja, hogy - néhány embert  
leszámítva - teljes  
közönsége távozott,  
így -  
bár végig hősiezen küzdött - be  
kell rekesztenie az előadást. Egyszercsak  
kiáltozást hall ("Esmeralda!"), s a

maradék ember is az ablakokhoz  
rohan, meglesni mi történik a téren.

Második könyv:

Első

fejezet: Szkülla és  
Kharübdisz között

Gringoire

csalódottan járja

Párizs utcáit. Pénze nincs,

így szállását sem tudja

többé fizetni. Ezen kívül

nem elég, hogy fázik és

éhes, ugyanis minden utcasarkon

különböző jelek a mai

ünnepre emlékeztetik. Végül

elhatározza, hogy - követve a sokadalmat - ő is

felkeresi a Grève

teret.

Második

fejezet: A Grève

tér

Hugo

megismerteti az olvasót a

tér kinézetével és

történetével.

Harmadik

fejezet: Besos para

golpes (A csók fájdalmat okoz [spanyolul])

Gringoire

a téren óriási tömeget

talál, akik megígézve

bámulják az elbűvölően bájos

és tehetséges kis, 16 éves

cigánylányt, Esmeraldát, aki

táncol és énekel nekik. Az

nép figyelmét csak a

közelgő bolondok napi pápai menet tereli el egy

időre. Azonban az ünnepelt

Quasimodo boldogsága is szertefoszlik, amint

gazdája kiráncigálja őt az emberek

gyűrűjéből, s magával viszi.

Negyedik

fejezet: Hogy jár az,

aki este szép nőt követ az utcán?

A

tömeg szétoszlik, s Esmeralda

hű kecskéjével, Djalival hazaindul. Gringoire -

nem lévén jobb ötlete - követi,

szállás reményében,

hosszú sikátorokon keresztül.

Egyszer csak azt látja, hogy a

cigánylányt két alak

meztámadja. A védelmére

próbál sietni, de az egyik férfi,

akiben Quasimodóra ismer, földhöz teremti.

Esmeraldát végül a fiatal

lovaskapitány, Phoebus de Châteaupers menti meg.

## Ötödik

fejezet: Újabb  
kellemetlenségek  
Gringoire  
kábulatából a  
vizesárokban ébred. Azonban még  
mielőtt felfoghatná, mi is történt,  
gyerekek  
dobnak rá egy szalmazsákot, melyet el  
kívánnak égetni. Szegény  
költő, épp' csak  
megmenekül a tűzhaláltól.

## Hatodik

fejezet: Az eltört  
korsó  
További  
kóborlásai során  
Gringoire véletlenül betéved a  
Csodák Udvarába, azaz a párizsi  
alvilág  
felségterületére. Mivel nem tartozik  
közéjük, a rablók  
választási lehetőséget  
ajánlanak fel neki: beáll tolvajnak, vagy  
felkötik. Az alkalmassági vizsgán a  
poéta elbukik, így a biztos halál  
várna rá. Már csak egy dolog mentheti  
meg, ha  
valamely kurtizán elfogadja partnerének. Az  
utolsó pillanatban Esmeralda lép a  
kocsmába, s felajánlja, hogy  
feleségül megy hozzá, hogy visszaadhassa  
neki  
már-már elveszett életét.

## Hetedik

fejezet: A nászéjszaka  
A  
"nászéjszaka" egy kis  
szobában telik. Gringoire próbálja  
meggyőzni újdonsült  
feleségét, hogy ő jó  
férje lesz neki. Vég nélkül  
sorolja élettörténetét,  
előnyös tulajdonságait, de  
nem veszi észre, hogy Esmeralda oda sem figyel  
rá. A cigánylány Pierre-t csak  
"barátként" képzei el.  
Valódi érzelmeit akkor árulja el,  
mikor a  
költőtől a Phoebus név eredete iránt  
érdeklődik...

## Harmadik könyv:

## Első

fejezet: A Notre-Dame  
Hugo  
feltárja az olvasó előtt a  
regény névadójának, a  
szép, román és gótikus  
hatásokat egyaránt tartalmazó  
monumentális katedrálisnak minden  
szépségét. Csupán csak egy

dolog fáj neki:  
idővel a szakképzetlen "restaurátorok" oda nem  
illő elemekkel  
helyettesítették az eredetieket.

Második  
fejezet: Párizs -  
madártávlatból  
Miután  
az ember feljutott a  
Notre-Dame tornyaiba, a nagy magasságból  
körülnézve, megszemlélhette az  
egész  
francia fővárost. Az író  
lépésről lépésre mutatja be  
Párizs történelmét a  
három  
nagy városrész - a Belsőváros, az  
Egyetem és a Város - nevezetességeinek  
köszönhetően.

Negyedik könyv:

Első  
fejezet: Jótét lelkek  
Az  
elbeszélés tizenhat évvel  
korábban, az 1466 húsvét  
vasárnapját követő vasárnapon  
"folytatódik".  
A Notre-Dame közelében  
található talált gyermekek  
padján egy csúf kisgyermeket  
találnak a járókelők.  
Torzsága annyira megbotránkoztat mindenkit, hogy  
már-már  
- a rontást megelőzendő -  
máglyahalálra szánják,  
ámde ekkor érkezik a fiatal  
pap, Claude Frollo, akit árva öccsére  
emlékezteti a kisleány, ezért  
úgy határoz,  
örökbe fogadja.

Második  
fejezet: Claude Frollo  
Claude  
Frollo élettörténete  
korántsem volt viszontagságoktól  
mentes. Nagypolgári családból  
származott,  
szülei egyházi pályára  
szánták, s intenzíven  
tanították. A kis Claude  
rendkívül okos, tehetséges és  
szorgalmas gyerek volt, így már fiatalon  
pappá  
szentelték. Tizennyolc évesen azonban nagy  
csapás érte: anyja és apja a  
dögvész  
áldozatául esett. Ezután  
magához vette egyetlen élő rokonát, a  
csecsemőkorú  
Jehant, akit elhatározta, hogy felnevel.

## Harmadik

fejezet: Immanis  
 pecoris custor, immanior ipse (Iszonyú a nyáj, de  
 a pásztora még iszonyúbb  
 [latinul])

A

történetek után már

Quasimodót

is - az időközben főesperessé kinevezett - pap

neveli (többek közt nevét is ő

adja neki). Megtanítja beszélni, írni,

olvasni. Idővel pedig megteszi a

katedrális harangozójává.

Viszont sajnos éppen a túlzott zajnak

köszönhetően

Quasimodo tizennégy éves korában

megsüketül. Ennek ellenére a

torzszülöttnek

otthonává válik a templom, s kedves

barátaivá fogadja a harangokat.

## Negyedik

fejezet: A kutya és

gazdája

Csupán

egyetlen élő ember van

ezen a világon, akit Quasimodo nem gyűlöl:

nevelőapját, Claude Frollót. Igaz a

főesperes az egyetlen ember, aki szereti és

megérti a szerencsétlen sorsú

harangozót.

## Ötödik

fejezet: Claude Frollo

(folytatás)

Claude

Frollo megöregedett,

komoly, zord pappá vált. Öccse nem

okozott számára sok

örömet folyamatos

csínytevéseivel. Azt

beszélték róla, hogy meg nem engedett

dolgokkal

foglalkozik, boszorkánymesterré vált.

Erre okot adott különc és

szigorú

természete: már-már

görcsösen tartotta távol magát

a nőktől, s irtózott a

cigányoktól.

## Hatodik

fejezet:

Népszerűtlenség

Mindezeknek

is köszönhető, hogy

valahányszor Claude Frollo és Quasimodo elhagyta

a Notre-Damot, a környező

utcák népe válogatott szitkokat

vágott a fejükhöz, s kigúnyolta

őket.

## Ötödik könyv:

Első

fejezet: Abbas Beati

Martini (Szent Márton apátja [latinul])

Későre

jár, mikor kopogtatnak

Claude Frollo cellájának ajtaján. A

király orvosa, Jacques Coictier az egy idős

ember társaságában. Utóbbi

azért érkezett, hogy a nagyműveltségű

tudóst orvosi

és asztrológiai kérdésekben

faggassa. Azonban a főesperes elítéli

mindkét

tudományt, ugyanis már az

alkímiát tekinti mindenek

főlöttinek. E nyílt és

meglepő állásfoglaláson

mindkét vendég igencsak meglepődik. Frollo pedig

azon,

mikor megtudja hogy az orvos "kísérője" maga a

francia király volt.

Második

fejezet: Ez megöli

amazt

A

címbe szereplő mondat a

főesperes szájából hangzott el, jobb

kezét egy nyomtatott könyvre téve, bal

kezével pedig a Notre-Dame-ra mutatva. Értelme

kettős, melyet az író ki is fejt

az olvasónak: jelenti azt is, hogy "a sajtó

megöli az egyházat", s

egyaránt azt is, hogy "a könyvnyomtatás

megöli az építészetet".

Hatodik könyv:

Első

fejezet: Páratlan

pillantás a hajdankori

ítélőszékre

1482.

január 7-e van. Robert

d'Estouteville, a párizsi

ítélőszék

főbírája rosszkedvű, jaj annak a

rendbontónak aki majdan elé kerül a mai

napon! Az Embas du Châtelet-ben már

javában folyik az igazságozstás - a

süket auditor, Florian Barbedienne

vezérletével. Minden rendben halad

egészen addig, amíg Quasimodót nem

vezetik

elé. A két süket közti kaotikus

kommunikációnak (is)

köszönhetően a harangozót

egy-egy óra korbácsra, illetve

pellengérré ítélik.

Második

fejezet: A patkánylyuk

A

GrÀve

tér szomszédságában  
található a  
Roland-torony, ami tulajdonképpen csak egy kis föld  
alatti cella, melyet egy  
szent életű lány, Rolande de la Tour-Roland  
építtetett. Ide zárkozhat  
be bárki,  
aki vissza akar vonulni az emberek elől, s magányosan  
kíván imádkozni.

Harmadik  
fejezet: Egy élesztős  
kukoricalepény története  
Három  
asszony: Mahiette, Oudarde  
és Gervaise sétál előbbi  
fiával a Szajna-parton. Lepényt visznek az előző  
fejezetben említett cella lakójának.  
Útközben Mahiette, aki Reimsből  
érkezett,  
elmeséli városa tragikus sorsú  
lányának, Paquette la Chantefleurie-nek - vagy  
ahogy mindenki ismeri: Dalosvirágnak - szomorú  
történetét: Paquette szüleit  
elvesztette, elszegényedett, így  
kutizánnak állt. Egyetlen öröme  
egyik alkalmi  
kapcsolatából született  
kislánya volt, akit azonban egyéves  
korában a cigányok  
elraboltak tőle, s helyette egy torzszülöttet - a  
későbbi Quasimodót - hagyták  
ott neki. A fiatal lány nem bírta elviselni a  
sorscsapást, s elszökött  
hazulról. A kis kompánia legnagyobb  
meglepetésére Dalosvirágot - mint  
Gudule  
nővért - a Roland-toronyban találják.

Negyedik  
fejezet: Vízcséppért  
könnycsepp  
Eközben  
a szomszédos téren  
javában folyik Quasimodo nyilvános  
megszégyenítése. Miután az  
ítéletvégrehajtó  
végzett, közszemlére ott  
hagyják a pellengéren. A nép  
utálkozva nézi. Akkor is  
csupán egyvalaki hajlandó neki  
segíteni, mikor elkeseredetten vízért  
könyörög.  
Az "irgalmas szamaritánus" nem más, mint az az  
Esmeralda, akit tegnap  
a harangozó el akart rabolni.

Ötödik  
fejezet: A lepény  
története (befejezés)  
Mivel  
Paquette visszautasította a  
lepényt, időközben a kis Eustache pillanatok alatt  
felfalta azt. Anyja kedvesen  
korholja mohóságáért.

Hetedik könyv:

Első

fejezet: Titkot kecskére  
bízni veszedelmes dolog  
1482  
március elején járunk. Aloíse  
de  
Gondelaurier házában  
gyülekeznek azon  
nemesek lányai, akik a  
trónörökös leendő  
feleségének  
kíséretébe  
pályáznak. Itt  
található az özvegy  
lányának, Fleur de Lys-nek jegyese, Phoebus de  
Châteaupers  
is, akinek azonban már nem sok kedve fűlik a  
házassághoz. Egyszer csak a  
társaság tagjai észreveszik az  
erkélyről a téren táncoló  
Esmeraldát, s  
felhívják magukhoz. Azonban mikor  
közelebről is meglátják, a  
lányok rögtön a  
vetélytársat vélik felfedezni benne. A  
cigánylány udvariasan viselkedik,  
azonban titkát elárulja kecskéje,  
mégpedig amikor a  
szétszóródó kis  
táblácskákon lévő betűkből  
kirakja a Phoebus nevet.

Második

fejezet: Más a pap,  
más a filozófus  
Eközben  
Claude Frollo is  
megigézve figyelni Esmeralda Templom téri  
táncát, s egy ismeretlent fedez fel  
mellette. Mikor közelebb ér, Pierre Gringoire-t  
ismeri fel benne, aki elmondja,  
hogyan éhbérért  
mutatványosnak állt, s most mint  
Esmeraldával, tulajdonképpeni  
feleségével járja Párizs  
utcáit.

Harmadik

fejezet: A harangok  
Az  
utolsó tanácskozás óta a  
cigánylány kedvessége  
Quasimodót is megérintette. Olyannyira, hogy hű  
harangjai  
iránti "szerelme" is csökkent. Sőt, egyszer, mikor  
meglátja  
Esmeraldát, még a harangozást is  
abbahagyja.

Negyedik

fejezet: ANAGKH  
(olvasd: ANÁGKÉ) (VÉGGZET)

[görögül])

Jehannak

elfogyott a pénze, ezért  
arra vetemedik, hogy bátyjától  
kérjen kölcsönt. Annak  
cellájába lépve, őt  
gondolataiba mélyedve találja. A főesperes  
először nem kíván segíteni,  
azonban  
amikor lépteket hall közelgeni, gyorsan  
elbűjtatja öccsét, s  
hallgatásáért  
erszényét ajánlja fel.

Ötödik

fejezet: Két fekete

ruhás férfi

Az

új vendég Jacques Charmolue,  
az egyházi törvényszék  
királyi ügyésze. A két  
férfi rövid eszmecserét folytat  
egy Marc Cenaine nevű ember boszorkányperéről, az  
aranycsinálásról, illetve  
Esmeralda elfogásáról.  
Végül közösen  
távoznak, hogy megtekintsék a templom  
homlokzatának néhány  
szoboralakját.

Hatodik

fejezet: Minő hatást

teszen hét káromkodás a szabad

ég alatt?

Jehan

is elhagyja a

Notre-Dame-ot, majd az utcán

barátjába, a folyamatosan

káromkodó Phoebus

kapitányba botlik. Rögtön megmutatja neki

zsákmányát, s a két

férfi

elhatározza, hogy az Éva almája nevű

kocsmában költik el azt. Duettjükre

azonban felfigyel a főesperes is, s elhatározza, hogy

titokban követi őket.

Útközben megtudja, hogy Phoebus-nek

randevúja lesz Esmeraldával este

hétkor a

Szajna-parton.

Hetedik

fejezet: A barátcsuhás

kísértet

A

két cimborá elhagyja az ivót. A

viszonylag józan Phoebus a tökrészeg

Jehant egy szemétdombra fektetve hagyja, s

egyedül folytatja útját. Azaz nem is

egyedül, mert a homályból egyszercsak

előbukkan Claude Frollo alakja, s

féltékenységében - hiszen

immár egyértelmű: ő

is szerelmes Esmeraldába - vérig sérti

a kapitányt. Az párbajt ajánl, de a

főesperes elutasítja. Végül a pap felajánlja, hogy megfizeti a katonatiszt szállásának árát, ha az hagyja, hogy elrejtőzzön a szobában, így meggyőződve arról, hogy amaz igazat mondott. Phoebus ebbe belemegy.

Nyolcadik

fejezet: Mire jó, ha az ablak a folyosóra nyílik  
Minden a tervek szerint történik.  
A két fiatal kettősében Esmeralda szerelmet vall a délceg kapitánynak, s utóbbinak sincs ellenvetése a számára alkalmi - kapcsolat ellen. A lány előbb elutasítja, később azonban a férfi beleegyezésére elfogadja annak közeledését.  
Ekkor viszont Claude Frollo előtör rejtekéből, törjével leszúrja Phoebus-t, majd elmenekül.

Nyolcadik könyv:

Első

fejezet: A száraz falevélle vált tallér  
A Törvénypalotában Esmeralda ügyét tárgyalják, akit boszorkánysággal vádolnak, s azzal, hogy egy kísértettel szövetkezve megölte Phoebus de Châteaupers íjászkapitányt. A kíváncsi tömegben elvegyülve itt van Gringoire is, aki csak most tudja meg, hova tűnt rég látott felesége, aki azonban következetesen mindent tagad.

Második

fejezet: A száraz falevélle vált tallér (folytatás)  
Ezért a vizsgálóbíró elrendeli a kínvallatást. Pierrat Torterue-nek nincs sok dolga a leánnyal, az ugyanis gyorsan átgondolja a helyzetet, s beletörődik sorsába: vagy halálra kínozzák, vagy bevallja azt, amit nem tett meg. Esmeralda ez utóbbit választja.

Harmadik

fejezet: A száraz falevélle vált tallér (befejezés)  
Ítélethirdetés a palotában.  
Jacques Charmolue ismerteti a rendeletet a nagyközönséggel, mely szerint Esmeraldát és kecskáját - akibe maga az ördög

költözött - bűnösnek  
találták, s  
mindkettejük számára a kiszabott  
büntetés halál.

Negyedik  
fejezet: Lasciate  
ogni speranza (Dante) (Hagyjatok fel minden reménnyel!  
[olaszul])  
Az  
ítélet  
végrehajtásáig  
Esmeraldát a Tournelle föld alatti  
várbörtönébe  
zárják, ahol hosszú napokat  
és  
heteket tölt egy sötét, nyirkos  
és penészes cellában. Egy napon  
azonban vendége  
érkezik, dom Claude Frollo, aki feltárja előtte a  
bűntény valódi  
történetét és  
saját elfojthatatlan érzelmeit iránta.  
A cigánylány viszont elutasítja  
szerelme  
gyilkosának (ti. a főesperes halottnak  
"nyilvánítja" Phoebus-t)  
közeledését, s ezzel a  
menekülési lehetőséget.

Ötödik  
fejezet: Az anya  
Egy  
szép májusi reggelen  
kivégzésre készülnek a Grève  
téren. A Roland-torony lakója, Gudule  
nővér megtudja, hogy egy cigánylányt  
akasztanak fel, melynek ő kimondhatatlanul örül. Sőt,  
öröme még inkább  
fokozódik, mikor Claude Frollótól  
megtudja, hogy az áldozat az általa  
olyannyira gyűlölt Esmeralda lesz.

Hatodik  
fejezet: Három  
más-másféle  
férfiszív  
Phoebus  
azonban nem halt meg.  
Súlyos sérüléséből  
felépült, majd egy időre Queue-en-Brie-be  
helyezték.  
Visszatérte után első dolga, hogy  
újból meglátogassa  
jegyesét, Fleur de Lys-t.  
A Notre-Dame előtti téren nagy tömeg fogadja.  
Megtudja, hogy egy cigánylány  
követi meg itt az eklézsiát. Pontban  
délben meg is jelenik a  
halálraitált,  
akiben Esmeraldára ismer. A lány elmondja  
beszédét, s csak utána veszi  
észre  
szerelmét, akit meglátva  
újból visszatér belé az

élni akarás vágya. Viszont  
mindez hiábavaló lenne, ha nem sietne a  
segítségére Quasimodo, aki kiragadja  
őt  
a porkolábok közül, s a templom szent  
és sérthetetlen, védelmet  
nyújtó falai  
közé cipeli, így  
hálálva meg a pellengéren  
érte tett korábbi jócselekedetet.

Kilencedik könyv:

Első  
fejezet: Láz  
Dom  
Claude Frollo sajnálatos  
módon Esmeralda csodával határos  
megmenekülése előtt elhagyta a Notre-Dame-ot,  
s így nem értelsülhetett  
arról, hogy szerelme még él.  
Ezért most őrjöngve rója  
Párizs utcáit, gondolatai kavarnak a  
fejében. Csak éjfélkor tér  
vissza a  
templomhoz, ahol találkozik a  
cigánylánnyal, akit azonban a  
sötétben  
kísértetnek hisz.

Második  
fejezet: Púpos,  
félszemű, sánta  
Quasimodo  
eközben biztonságosan  
elkvártélyozta Esmeraldát a  
templomban, mely a középkorban asyllumnak,  
menedékhelynek számított.  
Saját vacsoráját és  
saját ágját adta a lánynak,  
aki  
meghatottan vette ezt tudomásul. Előkerült Djali, a  
kecske is, aki a nagy  
kavarodásban ugyancsak elszökött a  
porkoláboktól.

Harmadik  
fejezet: Süket  
A  
harangozó másnap tudatja  
Esmeraldával újabb  
fogyatékoságát. Ennek  
ellenére megérti, mit kérdez tőle a  
lány, s elmagyarázza tettének  
okát. Felajánlja  
segítségét is neki: egy  
sípot ad  
Esmeraldának, melyet a cigánylánynak  
csak meg kell fújnia, ha bajban van.

Negyedik  
fejezet: Homokkő és  
kristály  
Szegény  
Quasimodo azonban bármit

is tesz, Esmeralda nem képes megbarátkozni a csúfságával. A cigánylány még mindig szerelmes Phoebus-be, s egy nap újból látni véli a közeli Gondelaurier-házba menet. Igaz és mély érzelmeit látva a harangozó felajánlja, hogy a templomba hívja a kapitányt. Kora délutántól hajnali egyig várja a ház előtt a tisztet, azonban amikor végre jön, az kerek perec elutasítja a találkát. Quasimodo meg se meri mondani Esmeraldának, hogy a kapitány látni se akarja.

Ötödik fejezet: A Vöröskapu kulcsa Idővel a főesperes is rájön, hogy Esmeralda valóban itt lakik a templomban. Szerelme még mindig ég iránta, így egyik éjszaka fel is keresi. Kéreti szép szóval, de a lány nem hajlik a közeledésre. Ekkor erőszakoskodni kezd vele, szegény lány végső elkeseredésében a sípért nyúl, s belefúj. Quasimodo törrel támad a betolakodóra, akiben azonban a holdvilág fényénél nevelőapjára ismer. Rögtön meghunyászkodik előtte, de még mielőtt Claude Frollo visszatámadhatna, Esmeralda megszerzi a fegyvert, s visszavonulásra kényszeríti a főesperest.

Tizedik könyv:

Első fejezet: Gringoire-nak számos jó ötlete támad a Bernát-rendiek utcájában Gringoire csodálkozó áhítattal járja Párizs utcáit, s figyeli az építészeti remekműveket. Egyszer csak Claude Frollo lép a háta mögé, s tájékoztatja a költőt Esmeralda helyzetéről. Arról érdeklődik, hogy menthetnék meg a lányt, mert három nap múlva érte jönnek, s véglegesen kivégzik. Szerencsére Gringoire-nak van egy ötlete.

Második fejezet: Állj be csavargónak! A templomba visszatérve öccse,

Jehan fogadja a főesperest. Szokás szerint pénzt kunyerálni jött. Bár először nem akar, bátyja végül - még egyszer utoljára - ad neki.

Harmadik

fejezet: Éljen az öröm!

A

Csodák Udvarának örömtanyájában javában folyik a tivornya, többek között immár itt találjuk a csavargónak állt Jehant is. A különösen erőteljes gyülekezésnek oka van: a tolvajok, diákok és cigányok - Gringoire közbenjárására - harcra készülnek, ki akarják szabadítani testvérüket, Esmeraldát az "igazságszolgáltatás" karmai közül. Pontban éjfélkor a sötét menet elindul a Notre-Dame felé.

Negyedik

fejezet: Az ügyetlen

jó barát

Quasimodo

aggódva látja a toronyból a Templom téren egyre növekvő hadat. Nem érti mi történik, azt hiszi (tk. jól), hogy el akarják rabolni Esmeraldát. Ezért mikor a csavargók az épülethez közelítenek, egymaga ádáz háborút indít ellenük. Gerendák, kövek repülnek, forró ólom folyik a székesegyház erkélyeiről, melynek eredményeképp halottak százai fekszenek a lépcsőkön. Látva a kudarcot, Jehan kerít egy létrát, melyen az ostromlók fel kívánnak mászni a falakra, de a harangozó visszalöki őket. A heves ütközetben többek közt megöli nevelőapja öccsét is. Egy idő után, azonban kénytelen belátni, nem képes tovább visszatartani a tömeget...

Ötödik

fejezet: Ahol Francia

Lajos önagysága imádkozni szokott

A

Bastille-ban XI. Lajos király és Olivier le Daim számadó vitatja meg az udvar éves költségeit. A szobában

található még Tristan l'Hermite  
testőrparancsnok, valamint a flamand követek  
közül Guillaume Rym és Jacques Coppenole  
is. Jacques Coictier érkezik a hírral,  
mely szerint a nép fellázadt a  
Törvénypalota felügyelője ellen. A  
király ezt  
örömmel konstatálja, csak akkor komorodik  
el, mikor kiderül, hogy az információ  
téves, a tömeg a Notre-Dame-ot ostromolja. Azonnal  
küldi a felmentő sereget.

Hatodik

fejezet: "Zsebre  
a bicskát!"

Gringoire

- bár elfogták a király  
emberei, de kibeszélte magát az  
akasztás elől - találkozik Claude  
Frollóval,  
akinek tökéletes terve van, hogy  
szöktessék meg a nagy kavarodásban  
Esmeraldát.

Hetedik

fejezet: Hajrá,  
Châteaupers!

Újból

visszatérünk az ostromhoz.

Megérkezik a királyi lovasszázad - Phoebus de  
Châteaupers vezérletével -,

és

hátbatámadja a csavargókat. Azok egy  
ideig még harcolnak, de végül  
fővezérüket,

Clopin Trouillefou eleste után fejvesztve  
menekülnek. Quasimodo diadalittasan  
rohan Esmeralda szállására, de a  
cellát üresen találja.

Tizenegyedik könyv:

Első

fejezet: A kis cipő

Hogy

mi történt közben, most  
megtudjuk. A küzdelem során egyszercsak Gringoire  
és egy fekete csuhás alak  
tűnik fel Esmeralda cellájában, s azt  
ígérik neki, hogy megszöktetik.

Csónakon

kelnek át a Szajrán, majd Gringoire eltűnik a  
kecskével, így a cigánylány

és

Claude Frollo - hiszen ő volt az - magukra maradnak. A főesperes  
válaszút elé

állítja a lányt: vagy ő, vagy az

akasztófa. Esmeralda inkább utóbbi  
mellett

dönt. Claude Frollo a tébolyult Gudule

nővérre bízta a lányt, amíg

hívja a

drabantokat. A várakozás közben azonban

Paquette az Esmeraldánál lévő

amuletről - mely gyermekkori kis cipőjét rejt - a

cigánylányban saját elveszett  
gyermekére ismer. De már minden késő,  
hiába próbálja bujtatni a  
poroszlók elől,  
Phoebus-t látva Esmeralda elárulja  
magát. Mindkettejüket kivonszolják a  
cellából, a dulakodás közben  
pedig Gudule meghal.

Második

fejezet: "La  
creatura bella bianco vestita" (Dante) (A szép,  
fehér ruhás teremtés  
[olaszul])

A

Notre-Dame tetejéről Claude  
Frollo nézi kövé meredten Esmeralda GrÀve  
téri akasztását. Időközben  
háta mögé sompolyog Quasimodo, s  
meglátva mi  
történik, mindent megért.  
Elkeseredésében letaszítja a  
főesperest a korlátról,  
aki - bár meg tud kapaszkodni, de mivel nevelt fia nem  
segít neki - a kövezetre  
hullva szörnyethal.

Harmadik

fejezet: Phoebus

házassága

Epilógus:

Claude Frollo teteme -

mivel boszorkánymesternek hitték - soha nem  
került szentelt földbe. XI. Lajos a  
következő évben meghalt. Gringoire, aki a viharos  
éjszakán végül is megmentette  
a kis kecskét, újból költőnek  
állt, s hangzatos sikereket ért el  
tragédiáival.

Phoebus de Châteaupers kapitányt nem  
rázták meg a történetek,  
ugyanis nemsokára  
megnősült...

Negyedik

fejezet: Quasimodo

házassága

Epilógus:

Az akasztás utáni napon

Quasimodo is elhagyta a Notre-Dame-ot. Esmeralda holttestét  
a sólyomhegyi

közsírboltba dobták, ide

követte szerelmét a szerencsétlen

sorsú harangozó is.

Mikor két év múlva

rátaláltak, csontváza

átölelve tartotta a

cigánylány földi

maradványait.